

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 61 (I)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1 oktobra 1933.

PATENTNI SPIS BR. 10419

Dräger Dr. Otto Heinrich, Lübeck, Nemačka.

Postupak za punjenje filtera za disanje filteraskim slojem za maglu koji se sastoji iz slobodnih vlakana.

Prijava od 31 januara 1933.

Važi od 1 maja 1933

Pravo prvenstva od 1 aprila 1932 (Nemačka).

Slojevi koji se sastoje iz slobodnih vlakana naročito iz celuloznih vlakana odlično su podesni kao filteri za maglu. Ali filteri za disanje ispunjeni takvim slojem su osetljivi protiv udara i pada pošto se filteraski sloj pri tome može lako odbiti od zidova filteraske doze i tako da izgubi dejstvo obrazovanjem pukotina za kraći prolaz vazduha.

Da bi se to sprečilo, prema ovom pronalasku, se filteraska masa za maglu puni na sledeći način u filterasku dozu:

Najpre se unutrašnja površina filteraske doze, dotle dokle treba da se prostire filteraski sloj za maglu, prevuče tankim premazom nekog lepka, koji ima po mogućstvu glatku površinu, a koji se razmekšava pri toploti i stvrdne pri hladnoći, ali ne postaje krt na pr. slojem mornarskog lepka. Pošto se ohladi lepak napuni se filteraska doza filteraskom masom za maglu pri laganom zbijanju pa se potom doza zatvori izbušenim zaklopcem i to presavijanjem ili sličnim. Zatim se zagreje filteraska doza do temperature na kojoj omekša lepak pa se onda opet ostavi da se ohladi.

Vlakna koja su uneta pri laganom zbijanju ispoljavaju neki, i ako mali, radialni pritisak dovoljan da se delovi vlakna koji se nalaze na ivici filteraske doze zavuku u lepkov sloj koji je zagrevanjem postao mekan. Pri ohlađenju lepak se stvrdne tako da su krajnji ivični delići filteraske mase ukotvljeni u lepku. Na ovaj način dobija cela

filteraskim slojem za maglu koji se sastoji ona ni pri jakim udarcima ili pri padu filteraske doze ne obrazuje pukotine za kratki prolaz vazduha.

Doduše je već predlagano kod patrona za čišćenje vazduha sa punjenjem od hemikalija u obliku zrnaca da se sve površine parone, koje dolaze u dodir sa hemikalijama i koje liže gasna struja, učine hrpave prilepljivanjem hemikalija. Ipak u tom poznatom postupku se ne radi o filteraskim masama za maglu koje se sastoje iz slobodnih vlakana, a osim toga je taj poznati postupak u osnovi različit od ovde opisanog postupka.

Tako na primer kod poznatog postupka se pre unošenja hemikalija svi glatki zidovi ili površine uz koje zrnca prileže i koje služe za vođenje vazdušne struje ohrapavljaju nanošenjem nekog lepka i posipanjem praškovitih i uzrjenih hemikalija a može se takode naneti neka mešavina od lepka i hemikalija.

Takav postupak se ne bi mogao izvršiti pri unošenju filteraskog sloja za maglu koji se sastoji iz slobodnih vlakana jer bi ohrapavljeni ili tečni lepak sprečavao ravnomerno unošenje ove mase.

Ako bi se pak htelo da se ti zidovi najpre prevuku slojem od vlakana i lepka i tek onda da se unese ostala filteraska masa za maglu, onda takode ne bi bilo moguće ravnomerno unošenje ove mase zbog trenja koje bi nastalo na sloju od lepka i vlakana. Pri tome treba uzeti u obzir da je taj po-

znati postupak mnogo zametniji od ovde predloženog postupka. Osim toga bi veliki deo vlaknaste mase bio izgubljen za filter-ski rad zbog prevlačenja lepkom.

Nasuprot tome ovaj novi postupak je prismo prilagoden svojstvima filtarske mase za maglu koja je ovde u pitanju; ovaj postupak omogućuje brzo i ravnomerno unošenje tih masa i ni najmanje ne smanjuje dejstvo filtra za maglu.

Patentni zahtev:

Postupak za punjenje filtara za disanje

filtarska masa dovoljno učvršćenje tako da iz slobodnih vlakana, naznačen time, što se unutrašnja površina filtarske doze prevuče tankim slojem lepka koji se pri toploti daje mazati a u hladnoći se stvrdne ali ne postaje krt, pošto se ohladi lepkov sloj unese se pri laganom zbijanju filtarska masa u filtarsku dozu pa se potom filtarska doza, koja je shodno pre toga zatvorena izbušenim zaklopcem, zagreje do temperature pri kojoj se omekša lepak i potom se ostavi da se ohladi.